

ζητήσιμο—, ένας που σέβεται όχι τον Πάλλη, αλλά τον ίδιο τον εαυτό του, ποτέ δε θα πετροβολήσει τον Πάλλη μ' ένα «καταπότι». Έξον πειά αν παίζουμε τὸ τόπι.

Άφου λοιπόν χωρίς νάποδείξη τὴν ἐνοχή τους βρίζει τον Ψυχάρη, καὶ τὴν Πάλλη, θά πῃ ὅτι τοὺς νομίζει ἔτσι «ἀπ' τὸ Θεό» αἰτίους κάθε διανοητικῆς παράκρουσης που παρουσιάζεται στὸ Ρωμαϊκό. Καὶ λοιπὸν ἔχει προλήψεις αὐτὸς κῦστερα τίς προλήψεις του αὐτὲς τίς σκορπίζει ἀπλόχερα καὶ ἀπὸ τρίποδος, νὰ τίς χάψῃ ὁ κόσμος ὁ ἐλληνικὸς καὶ νὰ τριποδίσῃ σὰν τὸ γέρο τὸ μυαλό του ἢ καὶ νὰ τετραποδίσῃ σὰν τὸ μωρὸ παιδί. Ἑθνικὴ ἐκδούλευση καὶ αὐτή, ὅπως εἶναι Ἑθνικὴ καὶ τοῦ Μιστριώτη.

Ἄν πάλι ὑποθέσουμε πὼς ὑποκρίνεται σὲ δσα γράφει, πὼς ἐνῶ δὲν ἔχει σὲ κακὴν ὑπόληψη τοὺς ἀνθρώπους που βρίζει, τοὺς τσαλαπατάει ἀπὸ κάπιο πάθος που τοὺς ἔχει ἢ ἀπὸ ὑστεροβουλία νάρεση σ' ἄλλους ἢ γιὰ τὴν ἔρμη πεντάρα, που τὴ δίνει ὁ κόσμος εὐκολώτερα ὅταν βρίζονται μερικὰ πρόσωπα δίκια ἢ ἄδικα, τότε ἡ πράξη του, μοῦ φαίνεται, πρέπει νὰ χαρακτηριστῇ ὡς συκοφαντία, ἡθικὴ δολοφονία, ἀναντρία, ἀνιθικότητα ἢ κακοήθεια καὶ τὰ τέτια. Ἄς διαλέξῃ. Κι ἀκόμη ἂς μᾶς πῇ, ἂν θέλῃ, τί χαρακτήρες καὶ ἀνδρισμὸ καὶ λεύτερο νοῦ μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε ἀπ' αὐτὸ τὸ Ἑθνος, ἀφού οἱ νεώτεροι καὶ πειδ φωτισμένοι τάχατες δημοσιογράφοι του τὸ διδάσκουνε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο...

Ὅτε μὲ τὴν ὑπόθεση ὅτι ἔγραψε δσα ἔγραψε ἔτσι ἀψήφιστα, γιὰ νὰ γίνῃ κουδέντα καὶ χρονογράφημα, στέκεται καλὰ ὁ φίλος μας. Γιατὶ καὶ τότε κοντὰ στὴν πρόληψή του ἢ στὴν κακοήθειά του θά σύρῃ μαζί καὶ τὴν κατηγορία τῆς ἀσυλλόγιστης φλυαρίας, θά χαρακτηρίσῃ ἔμπορος κακοήθικης φλυαρίας. Καὶ φανταστήτε, ἕνας τέτιος ἀνεμόμυλος πάλι, νὰ εἶναι δάσκαλος τῆς κοινωνίας καὶ νὰ μαγαρίξῃ ὅλα τὰ ζητήματα. Θὲς γλωσσικὸ ζήτημα, θὲς φιλολογία, θὲς σοσιαλισμὸς, θὲς θρησκεία, δ,τι θὲς. Ἀν περιορίζονται τοῦλάχιστο οἱ τέτιοι στὰ «Πίλ-νικ τῆς Βουλῆς» καὶ στὸν «Τσάκιτζη»;

Γιὰ νὰ τελειώνω ἀρίνω ἀσχολίαστο τὸ θράσος τοῦ ἀνθρώπου που, ἐνῶ ξεφουρνίζει τίς ἀηδέστατες αὐτὲς γλωσσικὲς σαλάτες : «ἐπήραμε ἀπὸ ἑλα... ὡς ἑλων ὄντων τῶν ἰδιων... διοργανοῖ προπαγάνδαν... συμμουραίνεται... νὰ παθαίνῃ φάρσες παρομοίας... κατατροπωθέντος τοῦ Μιστριώτου ὑπ' ἑλου... παλουκώνοντες καὶ τσακίζοντες καὶ θραύοντες... μᾶς τὴν ἐβγάλανε καὶ παλαδὴ κτλ.» ξεφωνίζει σύγχρονα πὼς εἶναι φίλος τῆς δημοτικῆς!

Πὼς κατρακυλοῦν ἀλήθεια μερικοί...

ΝΕΟΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Τράβα καράβι στ' ἀνοιχτὰ καὶ τίς Σειρήνες δέξου
Γλυκόφωνες, λαμπρόστιθες στὰ ξάρτια σου ν' ἀράξουν.
Κι ἀφίστε με στὴν κουπαστή, συντρόφοι μου, νὰ βλέπω.
Θέλω τ' αὐτιά μου δλάνοιχτα κ' ἐλεύτερα τὰ χέρια.

Τράβα καράβι κ' εἶμαι ἐγὼ που τρικυμιᾶς χαλίστρες
Ἑδιάρηκα καὶ ξέφυγα τοῦ χάρου τὸ πελέκι.
Καὶ τίς Σειρήνες ἀψηφῶ, ποθῶ νὰ τίς ἀκούσω
Κι' ἄς μοῦ συντάξουν θάνατο μὲ χαμογέλιο πλάνο.

Τοῦτο τὸ χάρο νικητῆς ἐγὼ ἂν τὸν δρυσκελίσω,
Γερὸ καράβι μου, ἄπλωνε περὶ φαντα πανιά
Καὶ τράβα ὁμπρὸς πλανώστηθο καὶ μὴ ζητῆς ν' ἀράξης
Γιατὶ γιὰ σὲ δὲ βρίσκεται ἰσάζια ἀργογαλιά.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ

ΣΕ ΦΥΛΛΟ ΧΥΝΟΠΩΡΟΥ

Ἔσένα δὲ σέγκρέμισαν βορριάς καὶ ἀνεμοζάλη
ἕνα γοργόφερο πουλί που ἦρθε νὰ τραγουδήσῃ
σέσειξε κ' εἰνάχτηκες μ' ἀνάλαφο ἐναν ἦχο
σὰ νῦσουν ἀναστειλαγμὸς στοῦ τραγουδιῦ τὸ στίχο.
Εὐτυχισμένο δυὸ φορὲς τοῦ χυνοπώρου φύλλο
που πέφτοντας δὲ σύρθηκες στὸ χῶμα, μόν' σὲ πῆρε
στὸ διάβα του πονετικὸ τρεχούμενο νεράκι
μαννούλας κλάμ' ἀσώπαστο καὶ ὅλο γιὰ σένα δάκρυ
καὶ σὲ γοργοταξίδεψε τοῦ τάφου σου ὡς τὴν ἄκρη.

X. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΔΑ — «Ὅσοι ζωντανοὶ» δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ (Judas Errant) «Ἀγκύθες καὶ τριβόλοι» δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 1,25).

OSCAR WILDE — «DE PROFUNDIS» μετάφρ.
Ἄλεξ. Μαρπουτζόγλου δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).

VERNON LEE — «Ἡ Ἀριάδνη στὴ Μίν-
του», δρᾶμα σὲ πέντε πράξεις (μετάφραση
Στέφ. Πάργα) δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερ. φρ. 1,25).

ΑΥΓΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ «Ἡ μουσικὴ διὰ
τῶν αἰώνων» λεφ. 50.